

SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Ținerea tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIV
SERIA II
Nr. 12 231
6 PAGINI
50 BANI
JOI
29 SEPTEMBRIE
1988

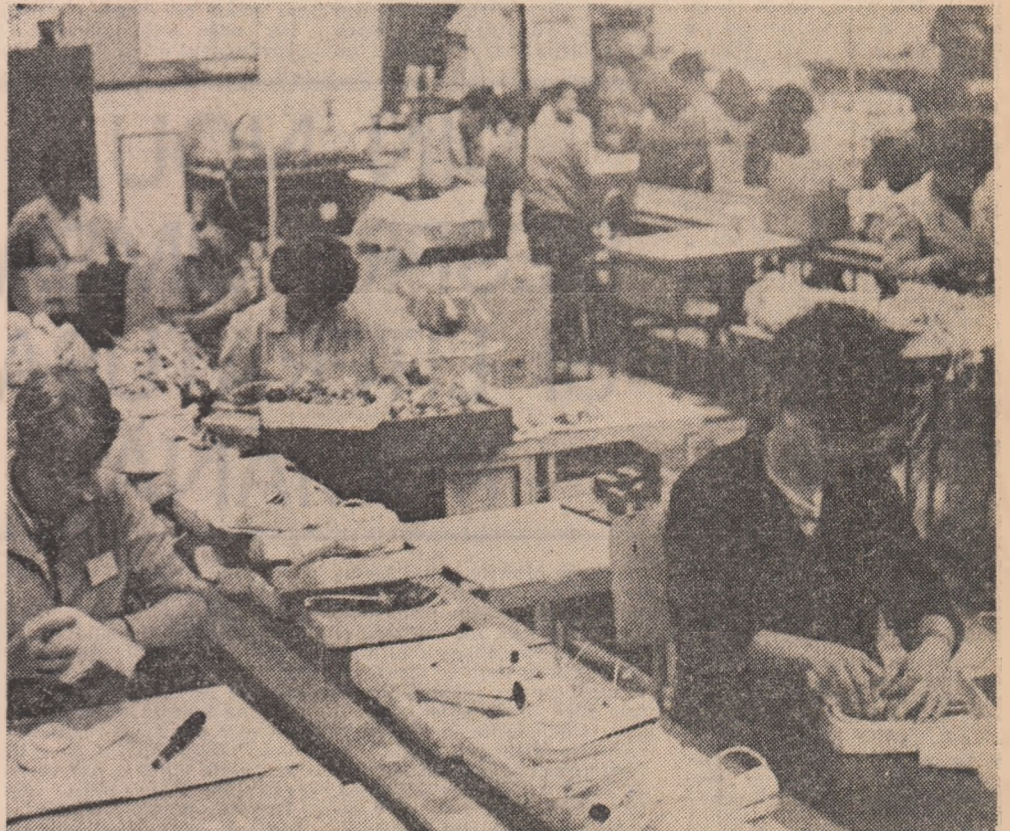
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a acordat un interviu pentru Agenția „China Nouă”

Tovarăș Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, miercuri, pe Zhang Hanwen, corresponsent-șef al Biroului de la București al Agenției de presă „China Nouă”. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu pentru Agenția „China Nouă”.

TEZELE PENTRU PLENARA C.C. AL P.C.R.

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ – CERINȚE ALE UNEI PRODUCȚII MODERNE, CONCRETIZATE PRIN FAPTE EXEMPLARE

Un adevăr probat cu țoria faptelor de zi cu zi: Tezele pentru Plenara C.C. al P.C.R. s-au constituit într-un veritabil program de acțiune revoluționară, de muncă exemplară pentru întregul popor. În uzine și fabrici, în unități agricole, pretutindeni, se vedește o mobilizare amplă de forțe în direcția îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor economice prioritare, a transpunerii în viață a noilor exigențe ale organizării și conducerii activităților productive, subliniate în magistralele cuvintări ale secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Orientările și indicațiile vizând mai buna organizare și desfășurare ritmică a producției, la înalți parametri de calitate și eficiență își află concretizarea în acțiunile energice întreprinse pentru realizarea producției fizice, îndeosebi a celei destinate exportului, pentru utilizarea integrală, judicioasă a tuturor capacităților, umane și materiale, pentru urgentarea punerii în funcțiune a obiectivelor de investiții prevăzute pentru acest an. Spărea veniturii naționale – baza sigură a ridicării continue a nivelului de trai al întregului popor – a devenit astfel o țintă a tuturor activităților, conjugate printr-o singură voință, spre un unic țel: acela de a transpune exemplare în faptă mărețele planuri și programe de dezvoltare multilaterale a patriei.

Apare firesc, așadar, să poți rezuma toată această desfășurare de forțe, prin chiar vorbele unuia din interlocutorii care aveau să ne prezinte orașul Curtea de Argeș – obiectiv al demersului nostru reportericesc, „materializat” în pagina a 3-a – Gheorghe Ologu, secretarul cu problemele economice al Comitetului orășenesc de partid Curtea de Argeș: „Oamenii muncii vorbesc o singură limbă: aceea a faptelor!”

DIN SUMARUL PAGINII A III-A:

- Marca fabricii – marca muncii și competenței colectivului: **COMPETITIVITATEA – REZULTANTĂ A CALITĂȚII ÎNTREGII ACTIVITĂȚI**
- O necesitate de prim ordin: întărirea disciplinei – **ARGUMENTE PE TRASEUL AFIRMĂRII**
- Exportul – obiectiv prioritar, urmărit zi de zi: **A GINDI ȘI A ACȚIONA CU RESPONSABILITATE, CU SPIRIT CREATOR**
- Modernizarea – la temelia înaltei performanțe: **FIECARE IDEE VALOROASĂ – GRABNIC TRANSPUSĂ ÎN PRACTICĂ!**

1 miliard de călători transportați cu metroul

Eveniment la metroul bucurestean: primul miliard de călători transportați pe magistralele subterane ale Capitalei, un prilej de a sublinia contribuția deosebită a acestui modern mijloc de circulație, creșterea gradului de confort și rapiditate a transportului în comun în cel mai mare oraș al țării. În vederea îndeplinirii sarcinilor încredințate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, constructorii metroului acționează în prezent pentru încheierea lucrărilor la

VIATĂ ÎMPLINITĂ

Cind susținuse examenul de bacalaureat mai avea încă figura unui copil plin de marile vise, de marile elanuri creatoare, miniat de marile griji pe care și le poate oferi oricând viața. Un tânăr înalt, slăbuz, convins că prin forțe proprii poate oricând desoperi adevărata față a lucrurilor. Tatăl său era lucrător cererist, într-un atelier pe undeva prin București, nu putea satisface cu banii câștigați cerințele familiei cu trei copii, toți băieți în preajma majoratului. Și el, tânărul absolut de liceu, ratase primul fo

ÎN SPIRITUL ORIENTĂRIILOR ȘI SARCINILOR TRASATE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Producțiile mari se obțin cu o susținută investiție de pasiune și efort

De două ori pe săptămână la cooperativa agricolă de producție din Gîrbăvi, unitate etalon a agriculturii din județul Iași, are loc în prima parte a zilei, o ședință la care, alături de conducerea unității, participă toți cei opt șefi de fermă. Tema principală a acestor ședințe nu e alt decît de scurtă, pe atât de eficiente: o constituție de fiecare dată, organizarea activității la nivel de unitate pentru perioada imediat următoare. Dar, mai înainte de asta, se analizează succint și concret ce s-a făcut în perioada care a trecut, pe baza acestei analize stabilindu-se modalitățile și direcțiile de acțiune în intervalul următor. Practica a demonstrat că amintitele ședințe sînt deosebit de utile. Cu atât mai utile cu cât, de cele mai multe ori, ele se desfășoară nu la sediul cooperativei, ci direct în cîmp, în cadrul fermei unde sînt înregistrate punctele cele mai fierbinți ale activității din perioada respectivă. Exact în timpul unei astfel de ședințe ne-am aflat și noi la Gîrbăvi. Stăm de vorbă, după câteva minute de așteptare, cu Marcel Dobra, șeful unității, inginerul șef al unității. Azi, ne spune primul, ne-am întins aici la sediu, deoarece n-am putut ieși în cîmp din pricina ploilor căzute în zilele trecute. Au fost grozave aceste plozi. Aur curăț. Datorită lor vom economisi o

Reporter în campanie

rind, recoltatul porumbului, acțiune care a demarat în unitatea noastră încă din primele zile ale lunii septembrie. Pînă la ora de față, precizează Marcel Dobra, s-a încheiat recoltatul pe o pătrime din suprafața destinată acestei culturi. O lucrare prioritară este în această perioadă și recoltatul sfeclei de zahăr. Nu în cele din urmă, depunem eforturi pentru finalizarea arăturilor de toamnă. Am și semănat deja 78 hectare de rapiță masă verde și alte 22 hectare orz pentru furaj. În scurt timp vom trece la semănatul orzului și arului, astfel încît pînă la 10 octombrie să terminăm de însemnat întreaga suprafață planificată. Cu transportul can-

tităților recoltate pînă în prezent, adaugă Iordan Olteanu, nu avem probleme. Funcționează chiar pe raza comunei noastre două baze volante de recepție. Dispunem, apoi, de suficiente mijloace de transport, acestea însemnînd 25 de mașini și 14 rutiere proprii, 8 mașini închiriate de la I.T.A., plus 90 de atele. În privința mașinilor de la I.T.A., i-am solicitat numai pe șoferii care sînt din Gîrbăvi. Fiind de-ai noștri, ei lucrează cumva mai altfel decît ceilalți, cu mai multă tragere de inimă, adică. O atenție sporită acordăm, în paralel cu efectuarea lucrărilor amintite, și culesului legumelor.

Referindu-ne la acestea din urmă, să notăm că ele au crescut din abundență în grădina cooperativei agricole din Gîrbăvi. De altminteri, la nivelul tuturor culturilor s-au obținut aici producții frumoase anul acesta. Era de așteptat, zice președintele, cooperativii noștri sînt oameni foarte harnici. Oamenii care, zicem noi, îndemnați de rezultatele constatate la fața locului, și-au creat frumosul și, în cazul de față, pilulului obiectiv de a nu se mulțumi niciodată cu puțin. Dacă producțiile obținute de el sînt mari, și asta an de an, fără excepție, și pentru că e mare, deosebit de mare, investiția lor de pasiune și efort.

ȘTEFAN MITROI

TINERI ȘI TINERE! OAMENI AI MUNCII DE PE OGOARE!

Valorificați la maximum fiecare oră bună de lucru, astfel încît recoltele acestei toamne să fie puse grabnic la adăpost! Acționați, totodată, cu înaltă responsabilitate pentru pregătirea în cele mai bune condiții a anului agricol viitor!

UN SENTIMENT TONIC AL PRIETENIEI

Inginerul Mihai Găină e un om încă tânăr și, răsfoindu-i cartea de muncă, e aproape cu neputință să nu te întrebi cînd a avut timp să treacă prin atîtea meserii. Pînă să ocupe un post destul de important la Intreprinderea de Confecții din Odorheiu Secuiesc, a fost pe rînd croitor, confecționar, maestrul instructor la un liceu de profil etc. Destul de sinuoasă și plină de schimbări, biografia lui profesională nu se oprește aici. După ce termină școala profesională la Spătești, urmează cursurile liceului seral, munșce în fabrică sau pe șantier, trage din greu, învață refuzind multe din tentațiile fișești vîrstei și în 1978 reușește la politehnică ieșeană. E repartizat la „Textila” din Miercurea Ciuc, trece prin toate compartimentele productive și în foarte scurt timp se afirmă. Ca oricare bun meseriaș, începe să

fie solicitat și de alte întreprinderi. Cea mai tentantă ar fi fost propunerea de a lucra în cercetare la Institutul de Proiectări pentru Industria Ușoară din București, dar Fabrica de Confecții din Bacău și, implicit, munca direct productivă.

crează la un vast proiect de „Diviziune optimă a lînilor tehnologice”... „Sînt zile, ne mărturisea el, cînd nici n-am timp să mîncîm. Producția nu trebuie să se oprească nicicînd sub imperiul eficienței. Oamenii așteaptă să iei o decizie și nu

ai dreptul să eziți. Pînă și imbinățiile tehnologice pe care le propui din cînd în cînd necesitate practică ce nu suferă amînire. Trebuie să recunoșc că multe din ideile și temele mele de cercetare le-am „cules” direct din secțiile de producție. Pe unii îi inspiră probabil limpezia și soliditatea unui birou. Eu mă simt în largul meu doar în

SORIN PREDĂ IACOB FLOREA

(Continuare în pag. a IV-a)

Biografii uteciste, biografii exemplare

În schimb, nu-și abandonează mai vechile lui preocupări de cercetare și la Bacău realizează printre altele, împreună cu un grup de subingineri, câteva interesante și necesare, în acel moment, mașini de termolipit. Din 1987, revine în Harghita, mai exact la Intreprinderea de Confecții Odorheiu, unde, pe lângă sarcinile curente de producție (și nu sînt puține), lu-

IN ACEST NUMĂR

- Cînd, cum ne formăm cultura generală
- Organizațiile U.T.C. în munca lov de zi cu zi – Căminul pentru tîneret – „casa noastră” sau casa nimănui? ■ Pedagogia faptului de viață – Numai celor demodați nu le plac obiectele vechi
- Copii frumoși și sănătoși pentru vigoarea și tinerețea patriei – Cinci raze de soare
- Sport – Jocurile Olimpice de vară '88

NOUL CHIP AL PATRIEI ÎN ANII MĂRETELOR NOASTRE ÎMPLINIRI

O STRADĂ CU MIROS DE CASĂ NOUĂ

Dacă ar fi să rezumăm în câteva cuvinte transformările pe care le-a cunoscut Calea Căldărașilor din municipiul Brăila, textul ar trebui să sune cam așa: brăila care a lipsit mai mult de doi ani din orașul său nu o mai recunoaște, pentru că nici unui, repet, nici unui dintr-vechile repere urbanistice nu mai există! Desi cuprinde exact adevărul, totuși această formulare nu cuprinde două elemente esențiale. Primul, acela că, deși imbrăcată din cap pînă în picioare în haine noi, Calea Căldărașilor, ca de altfel oricare altă stradă din Brăila are legendele sale, cele vechi, dar mai ales cele noi, legende cu eroi adevărați, pe care-i întîlniești pe stradă, legende ale muncii, dăruirii, curajului și încrederii în forțele proprii. Construcția blocurilor unitate de pe Calea Căldărașilor nu a fost deloc ușoară. Apropriearea Dunării crea greutăți, de parcă marele fluviu se îndrăgostise de vechile case care-i vegheaseră curgerea și acum îi părea rău ca ele să fie înlocuite, infiltrările de apă, pinza

de metal coborîte peste vitrine ca niște ploape peste un ochi adormit, pline de praf și amintiri cădeau sub brațul nemilos al excavatorului. Cupa ce mușca scrisorile din peretii din patană auzia transformarea ce avea să se petreacă uluitor de repede. Spiralele scăriilor din beton imbrăcate în pereti de sticlă au apărut, din pămînt aproape, ca niște veritabile simboluri. Calea Căldărașilor renăscă, de fapt se construia una nouă ce păstra din cea veche doar numele, plămîdită din gînd frumos și mistrii minuite de brate puternice și atare, cu palmele lustruite de muncă. Blocurile se înăltau pe rînd, fiecare cu arhitectura sa, nesemnînd unul cu altul, blocuri unice. Constructorii își respectau cuvîntul dat în fața secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în timpul uneia dintre numeroasele vizite de lucru efectuate în municipiul reședință al județului Brăila, de a construi în timp record și de înaltă calitate această adevărată nouă emblema a orașului. Așa s-au născut noile legende ale Căii Căldărașilor, le-

gende adevărate cu oameni alături de noi, confortabile. Cel de-al doilea element esențial care scapa scurte noastre formulări de a fi înscris este că, deși mirosind încă a vopsea, a var proaspăt, a casă nouă Calea

Căldărașilor nu a vrut să scape această unică șansă de a fi o veritabilă carte de identitate a orașului nou, a vrut ca și prin ea, în haina ei nouă, Brăila să rămîind aceeași frumoasă înconfundabilă care se ogîndește în

ochii Dunării odată cu răsăritul soarelui, scufundîndu-se în întunecimea lor la asfințit. Calea

SORIN OVIDIU BĂLAN
(Continuare în pag. a V-a)

Glose LA UN TINĂR ANOTIMP

Următorul examen îl anunță pe lista admisilor cu bursă – față adevărată elină – la felerici, a împlinirii muncii depuse. Peste ani și ani proaspătul bacalaureat de-atunci devine, azi, director tehnic la Intreprinderea MIHAI CONSTANTIN
(Continuare în pag. a V-a)

TEZELE PENTRU PLENARA C.C. AL P.C.R. CALITATE ȘI EFICIENȚĂ — CERINȚE ALE UNEI PRODUCȚII MODERNE, CONCRETIZATE PRIN FAPTE EXEMPLARE

Pagină specială realizată în unități industriale din Curtea de Argeș

Marca fabricii — marca muncii și competenței colectivului

Totul pare a fi pus la cale ca pentru o competiție. La **INTREPRINDEREA DE PORTELAN DE MENAJ CURTEA DE ARGES**, activitățile direct și indirecte productive au același fel: fabricarea de produse competitive. Și mai mult, decât atât, li s-a dat a înțelege că strategia dezvoltării producției urmărește coordonatele celei mai înalte calități. Și nu în van căci, după cum ne face cunoscut, **Elena Firu**, secretar al comitetului de partid pe întreprindere. În prezent unitatea argeșeană producătoare de porțelan are relații comerciale cu 56 de firme din 23 de țări.

„Nu este suficient să dorești să execuți produse de nivel mondial ridicat — arăta **Elena Firu**. Trebuie să te situezi permanent în ofensivă, testând piața, să manifesti flexibilitate în organizarea și derularea fabricației, să oferi mereu produse originale cu un ridicat nivel de prelucrare și, evident, să-ți onorezi contractele la termene, în condițiile specificate de partenerii externi”. Un enunț așadar, și ca orice enunț este simplu, care se bazează însă pe o activitate febrilă, judicioasă organizată. Iată, numai în acest an produsele unității au testat piața la tirajuri internaționale în Turcia, Grecia, Somalia, Egipt, Japonia, Anglia, Kuwait. Oferta unității argeșene a fost bogată reprezentativă. Aceasta pentru că aici, la **Intreprinderea de Porțelan de Menaj**, creația este la ea acasă, făcând un cuplu stabil cu noile exigențe ale unei producții rentabile, eficiente.

Să folosim, bunăoară, elemente pe care ni le-a furnizat subinginerul **Daniela Adriana**, din cadrul biroului tehnic. În acest an, în fabricație au fost introduse două noi garnituri: „Cala” și, respectiv, „Liliana”.

Sinteti tentat să spunei că este puțin. Rețineți însă că cele două garnituri conțin fiecare aproximativ cîte 50 produse, fiecare produs putînd avea 3-4 tipuri de decor (la o însumare, rezultînd și pînă la 500 „decoruri”). Produse noi, deci, atât ca model cît și ca decor. O muncă așadar luată mereu de la capăt, o neodihnă sisifică.

comptabilă șefă a unității — nu se putea să nu respectăm tradiția locală, atât de bogată în semnificații. Putem arăta că, în chiar aceste zile, la contractările care se desfășoară la București prezentăm o gamă de modele în care ponderea — 81 la sută — o detin produsele originale”. De la interlocutura noastră aveam să aflăm că un

sens și forță, desigur, proceselor productive. Competitivitatea presupune și o bună aprovizionare. La acceptarea comenzii biroul desfacere lansează comanda spre „tehnic”, care la rîndul său o introduce în fabricație. Și atunci, are cuvîntul a-provizionarea: de la materiile prime, de la luster de aur și platină, coloranții decalcomanii și pînă la cartoane de ambalaj și accesorii (bandă gumată, aracet etc) toate se au în vedere, fiind trecute ca priorități la ordinea de zi.

Urmează, apoi, lansarea pe secții, în primul rînd ca produse albe — în strungărie și turnătorie. Un alt plan la calea secțiilor de ardere — apar unele materiale ajutătoare: plăci de carbură de siliciu, plăci „pretenzioase” care dictează în fond calitatea pieselor executate. În atelierul „decor” produsele sînt înobilate conform proiectelor. Peste tot, controlul de calitate urmărește realizarea indicilor de calitate, chiar și la ambalare.

Asadar, competitivitatea presupune (poate în primul rînd) o bună organizare a fluxului productiv, responsabilitate manifestată față de problemele calității și înnoirii, competitivitatea înseamnă creație originală și îndrăzneță, înseamnă eficiență, rentabilitate.

INTREPRINDEREA DE PORTELAN DE MENAJ CURTEA DE ARGES este o demonstrație „pe viu” că acolo unde este voință și responsabilitate, profesionalism și încredere în forțele proprii, calitatea „nivelul mondial ridicat” nu este o himeră, ci o realitate palpabilă, o realitate ce poate fi atinsă în activitatea de zi cu zi, continuu, la parametri mereu mai înalți.

COMPETITIVITATEA — REZULTANTĂ A CALITĂȚII ÎNTREGII ACTIVITĂȚI

● Singurul mod, probat de realitate, care-ți permite să-ți afirmi personalitatea ca unitate de marcă este dat de producția înalt calitativă, înnoită mereu ● Produsele originale sînt cele mai evidente expresii ale participării active angajate la producția de mărțiuri competitive ● De la sectoarele de aprovizionare și pînă la cele de livrare, de la concepție la realizare, toate sectoarele trebuie să participe activ la afirmarea și întărirea „personalității” fabricii.

cu un final, evident, modificat. Să adăugăm o secvență asupra altui gen de produse. Tehnicianul **Ion Vasiliu** este un creator de bibelouri și vase decorative. Modest, el este totuși un performer. Îndrăgește soluțiile originale. Din cele 50 lucrări pe care le-a executat în timp, trei pătrimi i-au fost omologate. Toate produse originale, unicate deci în lumea întreagă.

„Fiind situați în zona Meșterului Manole — puneam punctul pe «i» — economistă **Girica Popa**,

produs nu este considerat competitiv decît în măsura în care calitatea este dublată de o eficiență economică ridicată.

De aici și permanenta preocupare pentru procese tehnologice rentabile, care presupun consumuri diminuate de materiale și energie.

„Rețineți, însă, competitivitatea este în primul rînd producție!” — a ținut să sublinieze economista **Girica Popa**. Această formulare ne-a pus în lumină ampla desfășurare de forțe din unitate, faptele din sfera organizatoricului care dau

Exportul — obiectiv prioritar, urmărit zi de zi

UNITATEA FORESTIERĂ DE EXPLOATARE ȘI TRANSPORT Curtea de Argeș, nu se „întinde” doar pe teritoriul județului. Nici măcar pe al țării. Aceasta pentru că, pe mai toate meridianele lumii, poți găsi produsele unității. Și nu de azi, de ieri, ci de ani și ani de zile. Vorbele de mai sus vor să arate că la U.F.E.T. se muncеște cu seriozitate, că aici se pune mare preț pe felul cum ieși în lume, cit de prompt și corect răspunzi solicitărilor.

„Nu avem secrete, în acest sens — ne preciza **Eugenia Bărbulescu**, „responsabilă” exportului în cadrul biroului desfacere. Exportul mobilizează fiecare resursă a noastră, ne impune un mod de a fi care poate să garanteze constant reușita. La gama bogată de produse, panel, PAL, mobilă și piese de mobilier pe care le livrăm în condiții de înaltă calitate partenerilor, de peste hotare, trebuie să adăugăm și promptitudinea în onorarea comenzilor, responsabilitate în felul în care pregătim și, în final, expediem produsele, ca atribute de bază ale competitivității. Pe această cale am și obținut importante succese. De pildă, primele 8 luni din anul înregistrăm un plus de peste 20 procente față de planul la export pe relația CTS și de peste 40 la sută pe relația devize convertibile, în condițiile sporirii veniturilor calitative pe piața externă”.

Cifrele sînt grăitoare. Dar

parcă mai relevante se arată a fi sporirea de la an la an a numărului firmelor cu care U.F.E.T.-ul întretine relații comerciale. Bunăoară, numai în acest an la PAL putem consem-

na o firmă nouă, așa cum la mobilă au apărut alte 3 firme. Să adăugăm că la sortimentul parchet unitatei colaborează cu aceleași firme de ani și ani. O încredere, așadar, consolidată în timp de unitatea argeșeană,

în fond față de munca și calitatea colectivului ei. De aceea se poate sărbători în prezent un „jubileu”: atingerea cifrei de... 30 de țări cu care sînt încheiate contracte și comenzi.

„Desigur, în primul rînd trebuie evidențiată hotărîrea întregului colectiv pentru realizarea zilnică a sarcinilor — reliefa inginerul **Nicolae Bădărean**, directorul unității. Am acționat cu consecvență pentru modernizarea producției prin adoptarea unor măsuri ce au vizat eliminarea locurilor înguste, perfecționarea tehnologiilor și înnoirea produselor”.

„Asadar, și în acest domeniu, unde se pare că nu mai pot încesa noutăți, acestea apar în permanență ofensivă de situație a producției de export la nivelul exigentelor, al cerințelor partenerilor de peste hotare.

Iar „secretul” l-am aflat pînă în final: la U.F.E.T., cheia de boltă a întregii activități este reprezentată de unitatea de gînd și faptă a colectivului, de acțiunea energetică, concentrată a tuturor forțelor în direcția îndeplinirii obiectivelor prioritare, în speță a sarcinilor la export.

A GÎNDI ȘI A ACȚIONA CU RESPONSABILITATE, CU SPIRIT CREATOR

● Pentru a te situa mereu în rîndul firmelor de renume se impune să-ți elaborezi o strategie a calității înalte, care să vizeze toate sectoarele producției ● Promptitudinea, calitatea, înnoirea — iată cuvintele de ordine ale producției destinate exportului ● Depășirea sarcinilor de plan la export reprezintă confirmarea unei munci judicioase organizate, desfășurate sub însemnele exigenței și ale responsabilității ● Stilul și metodele de muncă eficiente, care denotă competență profesională, sînt o garanție a îndeplinirii cu succes a sarcinilor la export.

Modernizarea — la temelia înaltei performanțe

Fără tehnică de calcul, fără roboți, fără componente electronice, așadar, se poate merge înainte, dar nu se poate avansa. Evident, pe trepte noi de progres. Aceasta este opinia directorului **INTREPRINDERII DE PRODUSE ELECTRONICE ȘI ELECTROTEHNICE „ELECTROARGES”** — inginerul **Simion Grama**. Și nu o susține pentru că ar fi conducătorul unui sector, fie el și important pe scară națională, ci pentru că evoluația economiei o impune. Construcțiile de mașini, metalurgia, industria chimică nu pot face pași înainte pe calea modernizării, deci nu pot fi în pas cu cerințele mondiale în materie fără echipamente electronice moderne, fără componente electronice. Or, din acest punct de vedere, I.P.E.E. „Electroarges”, unitate unicat în peisajul economiei românești, are un cuvînt greu de spus. În fapt, se află la temelia unei ramuri industriale, care poate fi considerată baza tuturor ramurilor economiei naționale.

De aici și nemulțumirile interlocutorului nostru. Fără doar și poate sînt împlinite: se produc componente electronice, me-reu mai fiabile, mai eficiente, cu costuri de producție diminuate. Dar, după cum arăta inginerul **Simion Grama**, nu la nivelul capacităților creatoare și de producție ale unității. Să luăm, de pildă, baza materială.

Consider că, la o atare nevoie de componente electronice, s-ar cuveni să se declanșeze chiar un program prioritar la nivelul economiei, prin care să se asigure baza materială necesară dezvoltării fabricației de componente electronice. Aceasta înseamnă, arăta interlocutorul, să putem beneficia de materii prime și materiale de înaltă calitate, cu purități deosebite, chiar în micile cantități pe care le solicităm. Importanța acestora trebuie judecată după efectele pe care le declanșează și după valoarea reprezentată prin preț a materialului respectiv

ori greutate. Nemulțumirile — să le privim ca nemulțumirile unui întreg colectiv care vrea și poate să facă mai mult și mai bine! — nu se opresc aici. În aceeași ordine de idei se reclamă o circulație a informației tehnice mai bună, în măsura în care colectivului unde se situează cu produsele sale față de cele mai importante reușite pe plan mondial, așa cum se re-

le cele mai ridicate în domeniu. Iar aspirația lor se materializează în fapte. Ele pot fi reunite sub aceeași cupolă, a modernizării — în primul rînd cu forțe proprii! Și nu este cazul să deschidem o paranteză cînd spunem că dacă vorbim de forțele proprii ne referim la tinerii unității. „Electroargesul” fiind o întreprindere tină, a tinerilor, dar și a spiritului cutezător, me-

FIECARE IDEE VALOROASĂ — GRABNIC TRANSPUSĂ ÎN PRACTICĂ!

● Una din pirhidile la îndemînă pentru toate unitățile industriale este autototarea — executarea de utilaje și instalații specifice fiecărei întreprinderi și sector de activitate, cu randamente de lucru superioare ● Modernizarea nu poate fi concepută fără echipamente ori componente electronice ● Și perfecționarea organizării producției și a muncii face parte din „modernizare” ● Pentru transpunerea în practică a programelor de modernizare se impune ca unitățile economice, în postură de furnizori sau beneficiari, să-și onoreze integral și la termene contractele, în condițiile de calitate prevăzute ● Temelul modernizării stă în situația producției pe trepte superioare de eficiență și calitate!

clamă și înființarea unei unități industriale care să fabrice elemente de acționare miniaturizate pentru întreaga industrie, nelăsînd la „voia întâmplării”, doar pe seama autodotării, construirea unor mașini specializate care să se folosească de fabricarea unor componente de mici dimensiuni.

Am început cu nemulțumiri. Acestea, ca și altele de altfel, sînt un reflex al dorinței colectiviului argeșean de a accede la valori-

reu tinăr. Cum altfel putem caracteriza realizări ce vădese pronunțat stil de muncă ofensiv, stimulator de creație tehnică în deosebi, dar și de măsuri organizatorice cu pronunțată eficiență economică.

„Nu numărăm măsurilor primare, ci eficiența acestora, sublinia directorul întreprinderii. Iar cea mai însemnată realizare a noastră considerăm a fi faptul că am reușit să obținem o reacție pozitivă omniprezentă în colectiv față de moderniza-

re”. Acest „omniprezență” vrea să arate că fîcarea în muncă, la locul său de muncă, este deplin angajat în problematica modernizării. Și atunci, mirarea nu-și mai află locul cînd conștii că în fiecare sector de producție sînt utilaje ori instalații vrostite în bleu, ceea ce aici vrea să însemne: utilaj realizat prin forțe proprii — autoutilare, dar totodată arată ampla emulație de idei, transpuse în practică, în folosul producției.

De remarcat este și măsura organizatorică la care se „lucreează” în prezent. Se are în vedere organizarea activității de recepție a materiilor prime și a materialelor la nivel de cel puțin atelier, urmînd ca aici să fie controlat fiecare lot de material, să fie apreciat, din punctul de vedere al calității, trecîndu-se — acolo unde este cazul — și la operațiuni de înnoierii ori containerizare, incit prima operațiune din fluxul productiv să fie mutată aici, la acest nivel. Cum bine se vede, modernizarea nu înseamnă doar înnoirea bazelor tehnico-materiale. Presupune și măsuri organizatorice, dar, în primul rînd, după cum ne-a fost dat să constatăm, înseamnă modificări în felul de a gîndi al oamenilor, de a acționa, privind consecvent în perspectivă.

EMERIC SZEKELY

Pentru colectivul Intreprinderii de Porțelan de Menaj Curtea de Argeș, activitatea la zi se derulează pe aceleași cote — ale rafinamentului industrial și ale eficienței economice ridicate

O necesitate de prim ordin: întărirea disciplinei

„Unitatea noastră, **INTREPRINDEREA ELECTROCENTRALE CURTEA DE ARGES**, își desfășoară activitatea pe o largă suprafață și anume pe întregul bazin al râurilor Argeș, Dimbovița și Rîul Tîrgului — ne-a pus în temă **Silvia Motesea**, secretar al comitetului de partid. O atare distribuție a forțelor presupune și o diversitate de probleme specifice, care se cer soluționate în timp util, eficient. De aici necesitatea imperioasă a menținerii unui climat de muncă în care disciplina să fie situată permanent pe un loc central. Și mă refer la cele trei laturi ale disciplinei care generează climatul de care vorbeam. În primul rînd, disciplina de plan. Aceasta presupune o cunoaștere pînă la cele mai mici detalii, de către fiecare membru al colectivului a sarcinilor unității, a obligațiilor ce-i revin din planul general al întreprinderii, cunoașterea dublată de o motivație interioară ce derivă din însăși conștiința fiecăruia, o conștiință modelată la focul viu al curentilor revoluționare ce au schimbat fața țării îndosebit după cel de-al IX-lea Congres al partidului, în epoca denumită în semn de aleasă cinștire pentru cel ce a citorit-o „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Mai înseamnă însă și disciplina muncii. Fiecare minut trebuie folosit eficient, neamîindu-se derogații, intreruperi de ritm ce pot afecta bunul mers al producției, însăși cantitatea de energie livrată economiei naționale, țării și, deci, fiecăruia dintre noi. Al treilea aspect, la fel de important se referă la disciplina tehnologică. Fără a respecta prescripțiile tehnice, tehnologiile

indicate nu pot fi atinse nivelurile indicate de energie electrică. Luarea în considerație a tuturor acestor aspecte are ca efect obținerea de rezultate importante, în consens cu cerințele unei dezvoltări economice intensive, într-o dinamică ascendentă sustinută.

La un astfel de mod de abordare a problemelor producției, să vedem care sînt rezultatele. Pe 8 luni, în acest an, planul la energie electrică a fost depășit cu două procente, ceea ce nu este deloc puțin, în timp ce producția marfă, un alt indicator important ce arată nivelul de calitate al muncii depuse, se situează la 101,5 la sută. Un argument în plus, dacă poate fi numit astfel: rezultatele pozitive din acest an continuă linia îndeplinirii care, bunăoară pentru anul trecut, are ca reper

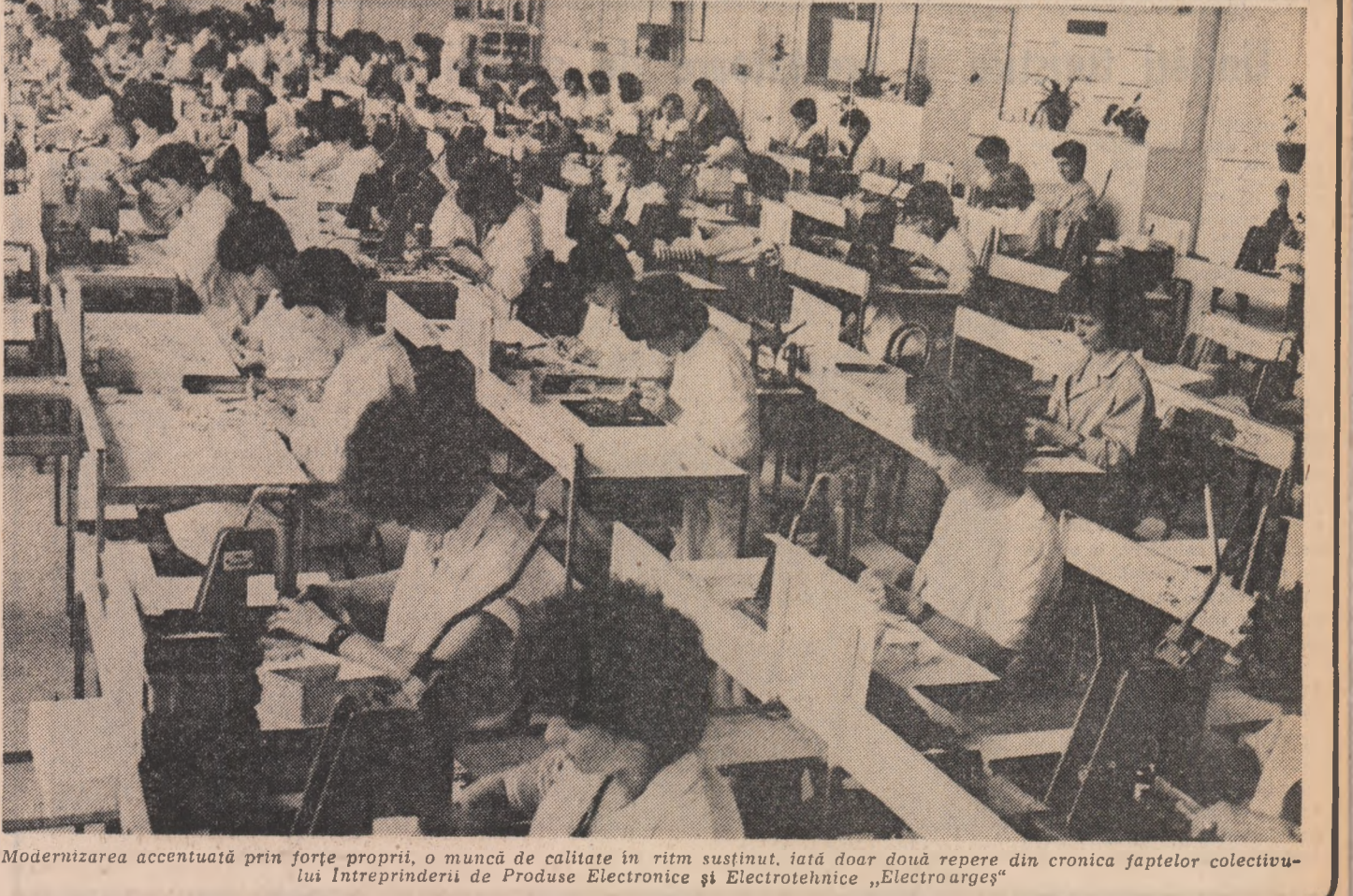
lizat în biroul executiv al consiliului de conducere a muncii, este defalcat și adus la cunoștința secțiilor, a formațiilor de lucru. Nu formal, nu de circumstanță, ci ca o necesitate a desfășurării optime a procesului muncii. Mai mult, la elaborarea planurilor — căci prin defalcarea rezultată cifre concrete pentru acțiunea formațiilor de lucru — se pune în balanță modul în care s-a realizat planul pe luna ori perioada trecută, elaborându-se noi măsuri specifice pentru fiecare sector de activitate în parte.

Despre disciplina muncii nu ar fi multe de spus la prima vedere. Dar dacă amintim faptul că Intreprinderea Electrocentrale este deținătoarea locului „codas” la numărul de absențe și învoiri între unitățile industriale din Curtea de Argeș vom înțelege că aici se „ascund” o serie de acțiuni și inițiative merite să asigure un climat sănătos muncii și, de ce nu?, vieții în marea „familie” a unității argeșene.

În privința tehnologiilor lucrurile stau și mai categoric: nu se admit abateri de nici un fel, nu se admit așadar improvizajii, soluții de moment. A pregăti producția bine echivalată, în acest sens, cu a desfășura producția corespunzător. Formațiile de exploatare ca și cele de întreținere au reguli precise de la care nu se abat, cu o singură excepție: atunci cînd acționează în sensul ameliorării randamentelor, al sporirii calității muncii prestate.

Iată realități ce-și capătă consistență dintr-un același „izvor”, al faptelor!

disciplină de plan își află elemente de referință în stilul și metodele de muncă, de organizare și conducere a activității productive. De pildă, planul fiecărei luni, după ce este ana-

Modernizarea accentuată prin forțe proprii, o muncă de calitate în ritm susținut, iată doar două repere din cronica faptelor colectivului Intreprinderii de Produse Electronice și Electrotehnice „Electroarges”

CĂMINUL PENTRU TINERET — „CASA NOASTRĂ” SAU CASA NIMĂNUI?

De la stația de tramvai până la căminul nr. 6 al Șantierului naval Constanța nu ai mult de mers. Citeva zeci de metri. Pentru că ești însoțit tot timpul cu ocolirea gropilor și a pietrelor, nu ai timp să vezi în jur decât contururile de pietre ale unui trotuar care, odată și-odată, în mod sigur va fi terminat. Am intrat în căminul 6 pentru că este primul dinșpre stradă. În hol, curat, în ghereta de lângă ușă stă Ilina Vatra, recepționeră. Până mă prezint și-l spun că vreau să văd căminul, pe lângă noi trec doi tineri. Unul iese din cămin și cere legitimația pe care o lăsașe la intrare, iar al doilea intră. Nu spune un cuvânt. Iar fi și greu, pentru că proșopul cu care-și înconjurase capul nu are decât un loc liber în dreptul ochilor. „A venit de vizavi, de unde a făcut baie, mă lămurește recepționera”. În hol, cum suneam, ordine și curățenie. Ordinea înseamnă și faptul că tubulatura de fontă și alte materiale necesare reparării instalațiilor sanitare sînt alinate lângă scară „la soară”.

Incepem periplul prin camere. La cea cu nr. 4 nu-l găsim decît pe Reu Pechican. Sînt în cămin de 2 ani. În camera aceasta locuiește cu încă 3 colegi. Ordinea și curățenia sînt asigurate tot de el. De asternuturi se ocupă administrația. Le schimbă o dată la două săptămîni. Ce face în camera noastră? Mai citește, ascultă muzică. Cînd e cald, merge în oraș. Discută și despre ce poate face seara în oraș. Cluburi, spectacole, discotecă. Cînd s-a zăgăzuit, îl întreb. Asta primăvara, acum se repară instalația sanitară, dar cum durează. De la întreprindere mai vine cineva să vă viziteze? Da, vin de la comitetul U.T.C. de la sindicat. Și ce fac cînd vin? Constat. Vor să vadă dacă este ordine și curățenie.

La camera 6, Nicu Stroescu stă de vorbă cu Alexe Eftie, un prieten venit în vizită. De ce este geamul spart? Bine că m-ai întregat. Tot vreau să-l schimbăm, dar nu vreau să ne ferim. Am mers și după el în oraș. Am solicitat administrației ajutor, dar ni s-a spus că nu se găsește geamuri. Totuși vine iarăși să trebuie să fim pregătiți, mai ales că sîntem aproape de mare. Cum vă alegeți colegii de cameră? Ne cunoaștem de mult, eu stau în cămin de 4 ani. Ne alegem între noi. Cine răspunde de inventarul camerei? Cel mai vechi aici. De ce aveți pe jos pățuri? Pentru că nu avem covoare. Dacă se strică ceva, cine repară? Avem un coleg care este electrician. La instalațiile sanitare se lucrează acum. De cînd? Cam de mult. Cit de demult? De peste două luni. Și unde vă spălați? Avem un igheab la baie. Pentru a face ușu, trebuie să mergem la căminul 3. Ce vă deranjează la colegii de cămin? Nu totîlghițez să se poarte ocașu. Un exemplu: în loc să ducă la gunoi ce se prisoșeste, ei aruncă pe geam. Se adună așa tot felul de mizerii pe care, apoi, tot noi trebuie să le stringem. Vine cineva de la comitetul U.T.C. de întreprindere pe aici? Vine, în control. Alti propus ceva la aceste controale? Da. Cineva a cerut să se schimbe becurile cu neon. S-a făcut. Alteva? Nu-mi amintesc.

La camera 106, de cum intru și mă prezint mi se spune: era și timpul să veniți pe la noi. De ce? Păi avem grupurile ianitare în reparări de vreo 3 luni. Sînt doar două toalete pentru un palier întreg. Chiuvetele, nu vă mai spun... Avem un igheab la care ne spălam tot stajul. Dimineața e rău de tot,

o adevărată cursă contracronometrului. În cameră sînt 4 băieți: George Azavrițoiu, Ion Croitoru, membru în comitetul de cămin, George Chiriac, care citește și va citi pînă la sfîrșit fără să intre în discuție, și încă un tînar care, desi „combate bine”, preferă să-și păstreze anonimul. Din cauza acestei „discretii” nu îl pot reproduce pînă, desi unele erau interesante.

Aveți geamuri sparte? Da. Dar după ce venim obosiți nu ne mai arde de alergat prin oraș după el. Am rugat pe cei care administrează să ne ajute. Pînă tim tot ce trebuie, numai să le aducă. Am spus asta și în adunările organizatîi U.T.C. Da, se face, ni s-a răspuns, și am rămas cu „se face”. Cum vă pînă seara în cămin, cu o singură dată. Da, dacă găsim cărți la cineva. Nu aveți bibliotecă? Ba avem, dar cărțile sînt vechi și le tim pe de rost. Am cerut să fie schimbate. Degeaba. Oricum, sînt prea puține pentru cîți cititori ar fi. Unde vă pregătiți

minca? O parte din noi, la oficiu, însă nu pot găsi totîlghițez pe palier, am sta pînă dimineața. Paturile sînt cam adînci! Da, cam adînci. Dumneavoastră, care nu aveți antenamentul nostru, nu ați putea dormi în el? Ne-o întrebă de masă. E greu de gătit. În apropiere există însă o autoservire, numită „Portul”. Mai bine ar transforma-o în cantină cu bunuri distribuite prin întreprindere. Asa am scăpa de „figurile” care sînt făcute din carne și de carne nu mai stîm cum să ne ferim. La I.C.N. au cantina lor, cu bunuri. Se mîncă foarte bine, la preț convenabil. Pînă la serviciu citiți? Ar trebui să facem cîteva minute, cîci doar sîntem lângă port. În apropiere este poarta nr. 5. De la un timp, însă, s-a închis. Te rogi de paznic și el îți spune că dacă-ți dai drumul și se desface contractul de muncă. Aici e o zonă cu multe cămine. În fiecare sînt 200-300 de tineri. Toti trebuie să ocolească odată la intrarea în port. Se pierde timp și energie. Deci avem poartă și n-avem poartă. Dar comitet de cămin aveți? Avem. Ce discută cînd se întîlnesc? Mai nimic pentru că nu se prea adună. Zăgăzuită a durat o vesnicie. Repararea instalației sanitare va dura două. S-a contractat lucrarea cu o unitate „specializată”. În ce? Dacă o făceau băieții de pe șantier, treaba era terminată de mult. Administrația ne-a spus, cînd am vrut să adunăm comitetul pentru a discuta și aceste probleme: „Ce-mi trebuie mie sedință!?” Ce-ați mai avea de discutat în comitet? Să se amenajeze o cameră de ospetel, așa cum sînt și în alte cămine. Vine cineva din „familie” să ne viziteze și nu are unde dormi o noapte. Vara hotelurile sînt pline și nu poți găsi un loc liber. Alteva? Trotaurele. Constructorii care au ridicat blocurile de peste drum, au schițat un trotuar. Mai trebuie doar turnat cimentul. Acum mai e cum mai e, dar de cum se strică vremea umblăm numai prin noroace. E și păcat. Pînă la asfalt mai sînt doar cîteva metri. Alti subiect de discuție? Covoarul-pătură. Poftim? Nu avem covoare. După cum vedeți, în

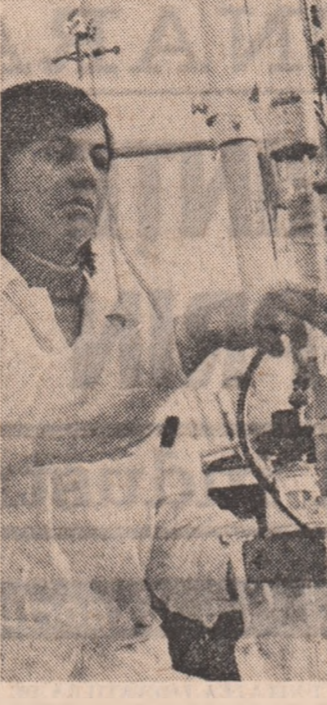
locul lor folosim pățuri. Nu putem sta cu dusumeala goală. Să la comitetul U.T.C. și de la Șantier a venit cineva să discute cu dumneavoastră? Nu a venit să discute, a venit în control. În adunări nu ați ridicat aceste probleme? Ba, cum să nu, dar rezultatul îl vedeți și dv. De noi se mai interesează tovarășul director al șantierului. Tîne la oameni, dar nu poate să se ocupe singur de toate. Am auzit că a și trimis oameni aici pentru a rezolva ce se poate, dar noi nu l-am văzut. Dacă însă vreți să aveți o surpriză plăcută mergeți la căminul 5. Veți vedea un cămin model. Una dintre explicații este și faptul că acolo își are biroul și un tehnician care se ocupă de administrarea tuturor căminelor. Poate că noi vin zilnic. În doi ani, nu l-am văzut seara în cămin decît o singură dată.

Nu plec din căminul 6 pînă nu mă conving de situația prepară a instalațiilor sanitare. Un igheab cu cîteva robinete „asigurau” apă pentru spălat unui întreg etaj. Duserile au prins pînăjenii. Chiuvetele înșirate pe pereți sînt simple piese de decor. Nici una nu are robinet. În compartimentele toaletelor și șantier. Situația se repetă începînd de la parter și pînă la ultimul etaj.

Deși e tirziu, după ce ies din căminul nr. 6 fac cîteva pași și intru în căminul de peste drum. Este tot al Șantierului naval și față de cel din care am venit, se deosebește începînd de la numărul 5. În hol, cîteva dintre locatarii stau de vorbă cu paznicul. Fără a le spune ceva, mă opresc lîngă el. După un timp plec. Vizitez grupurile sanitare. Ordine și curățenie. Instalațiile funcționează bine, e lumină peste tot. Dintr-o cameră se aude muzică. Trec pe lîngă o ușă deschisă. Am o privire a ordinii și curățenie. Ușa se închide brusc. Mai întorc în hol eșchizat de paznicul căminului ce mă urmărea nehotărît: să mă legitimizez sau nu? Sosește Crăciunescu Ioniță, membru al comitetului de cămin, iar în fața mea sedința de comitet. Analizăm tot ce se întîmplă aici, și cele bune, și cele rele. Cînd avem greutăți, le notăm, și presedintele comitetului le prezintă celor de la întreprindere. Asta este casa noastră. Ne-o respectăm și căutăm să păstrăm totul în condiții bune. Seara organizăm și concursuri: de șah, de tenis de masă etc. Am primit de la comitetul U.T.C. premiul pentru cîștigători. Ca deficiență, am putea spune că nu reușim să găsim geamuri pentru ferestre și nu putem face astfel înlocuiri acolo unde se impune. În rest, nu prea avem probleme. Ar mai fi poate doar cea a cantinei. Autoservirea „Portul” nu e organizată așa cum trebuie. Ar fi foarte bine dacă ar fi transformată în cantină-restaurant cu bunuri eliberate la întreprindere. S-ar rezolva astfel problema mesei pentru foarte mulți dintre cei care locuiesc aici, în cămine. Și încă ceva: constructorii care au ridicat blocurile din față au plantat bordurile unui trotuar. Nu au pus însă și betonul sau asfaltul de umplutură. Așa, tot prin noroace mergem.”

Deci, față în față se află două cămine aparținînd aceleiași întreprinderi — Șantierul Naval Constanța — dar care sînt departe de a semăna unul cu altul. O mare parte din problemele semnalate pot fi rezolvate de organizația U.T.C. și ne propunem să revenim, nu peste mult timp, pentru a vedea ce, cum și cînd se poate face pentru ca și căminul 6 să fie o adevărată casă pentru tinerii care-l locuiesc.

GAVRILĂ INOAN

Un sentiment

(Urmare din pag. 1)

participă la sesiuni științifice de referate și comunicări, publică în revistele de specialitate, așa cum a fost cazul cu o interesantă contribuție personală, „Comportamentul materialilor textile la tratamente termice și umido-termice”. Din acest constant dialog au ieșit: mașinile de termolipsă, dispozitivul de perforat pentru poziționarea butonilor, manipulatorul pentru câlcitul spațial al produselor, dispozitivul de alimentare semiautomată a butonilor etc.

Mereu ocupat și prins în priza sarcinilor curente de producție, nu e un interlocutor comod. Dialogul cu el îl porți în picioare, urmîndu-l prin secții. Se scuza pentru lipsa de protocol, dar... asta-i situația! Cu adevărat liber nu-l poți găsi niciodată. Își amintește că atunci cînd a luat hotărîrea să dea la facultate credea că revenind în fabrică va avea mai mult timp liber, pentru el, pentru familie, pentru preocupările și curățenia. Ușa se închide brusc. Mai întorc în hol eșchizat de paznicul căminului ce mă urmărea nehotărît: să mă legitimizez sau nu? Sosește Crăciunescu Ioniță, membru al comitetului de cămin, iar în fața mea sedința de comitet. Analizăm tot ce se întîmplă aici, și cele bune, și cele rele. Cînd avem greutăți, le notăm, și presedintele comitetului le prezintă celor de la întreprindere. Asta este casa noastră. Ne-o respectăm și căutăm să păstrăm totul în condiții bune. Seara organizăm și concursuri: de șah, de tenis de masă etc. Am primit de la comitetul U.T.C. premiul pentru cîștigători. Ca deficiență, am putea spune că nu reușim să găsim geamuri pentru ferestre și nu putem face astfel înlocuiri acolo unde se impune. În rest, nu prea avem probleme. Ar mai fi poate doar cea a cantinei. Autoservirea „Portul” nu e organizată așa cum trebuie. Ar fi foarte bine dacă ar fi transformată în cantină-restaurant cu bunuri eliberate la întreprindere. S-ar rezolva astfel problema mesei pentru foarte mulți dintre cei care locuiesc aici, în cămine. Și încă ceva: constructorii care au ridicat blocurile din față au plantat bordurile unui trotuar. Nu au pus însă și betonul sau asfaltul de umplutură. Așa, tot prin noroace mergem.”

NUMAI CELOR DEMODAȚI NU LE PLAC OBIECTELE VECHI

Ca să-l cunoști pe Ion Cărnă trebuie înțeles de toate să-l treci pragul casei sale din Piața Neamț. Acolo, pe strada Ecoului nr. 6, printre obiectele de tot felul, în lumea tîndră și vag misterioasă a colecției sale, Ion Cărnă devine volubil, inspirat și atent la noabie. Cine își inchipuie colecționarul ca pe un ins pasiv, suspicios și cu ațuturi harpagonice se înșală profund. Ceea ce îl caracterizează în primul rînd e generozitatea, bucuria indubitabilă de a arăta și altora piese mai mult sau mai puțin rare, posesivitate-le pe lîngă etesia istoria, întreținerea dîtării și gîsritul lor, frumusețea. Din acest punct de vedere Ion Cărnă, tîndr operator chimist la C.F.S. Săbîniște, nu face excepție. De mai mulți ani adună cu o pasiune greu de descris pe obiecte vechi. Colecțiile lui de cărămizi și de aparate de înregistrare a sunetului au devenit deja cunoscute, ele depășind prin înedit și valoarea zonă limitată și restrînsă a unui interes local. Cu o tenacitate pe care numai cei cu adevărat pasionați sînt capabili să o înțeleagă, Ion Cărnă a investit totul în aceste obiecte: timp, bani și foarte mult suflet. Însuși apartamentul său din strada Ecoului este acum un adevărat muzeu. Sufrageria e destinată căldurii — piese valoroase, unele în felul lor: călămări fanariole din secolul XVIII, călămări de brîu, de buzunar, mici bijuterii, gratare manual și nu lipsite de o anumită istorie personală. Ion Cărnă nu și le arată, aduce precizările de rigoare, le mîngîie afectuos cu privirea, cel mai mult oprindu-se la Călimara Dinamului Ad-hoc, ce a avut loc în Moldova la 1857 sau la un alt obiect de mare preț: Călimara Unirii de la Alba Iulia ce reprezintă o scenă din războiul de independență din secolul XVIII, cîteva cearuri și germane, fiecare ca stilul și lucrătura sa ornamentală, reprezentînd scene de vîntoare, personaje în haine de epocă, etc. Unele sînt adevărate opere de artă, altele se remarcă prin materialul folosit, cum ar fi călămări din America secolului trecut, realizată în lemn de teak, ceară și argint. Unele sînt ilustrate secvențe de istorie — mîrturie dispartate, dar al căror sens se adresează deopotrivă specialiștilor în domeniu și priților lor obișnuiți.

O altă cameră din acest inedit muzeu prezintă o colecție de amenajări va fi rezervată înregistrării sunetului. Nu stim cum va arăta pînă la urmă această cameră. Ea va fi în orice caz o reușită, Ion Cărnă avînd la ora actuală una din cele mai bogate colecții de acest pen din țară. Sînt reprezentate aproape toate genurile de aparate de redare a sunetului (fonografe, patefioane, gramofone), de la Edison și pînă astăzi, la care se adaugă peste 1500 de discuri, multe dintre ele rarități: Nicolae Leonard, Maria Tănase, George Popescu, Florica Cristoforeanu, Constantin Tănase, Grigoras Dinicu, George Enescu sau: Caruso, Tita Ruffo, Neeli Melba, Selma Kurz, Fritz Kreisler, Jaque Tibaud, Pablo Casals etc.

Ion Cărnă e un colecționar veritabil de obiecte vechi. Din acest punct de vedere nu are nici o prejudecată. „Numai celor tipice de astăzi nu le plac lucrurile demodate”, spune el, parafrazînd vorba asor parodoxale ale unui binecunoscut estetician, Ion Cărnă îndrăgește se cere mereu redescoperiri. Că reușești sau nu doar publicul poate hotărî.”

Întîlnirea cu un tînar ca Ion Cărnă e o continuă surpriză. Pe cit posibil evită publicitatea și orgoliile mărunte. Dacă îi ceri să-ți dea o definiție a colecționării, va răspunde din smereni mimîndu-și simțirea: „Nu știu, așa cum nu știu ce-i un poet”. Își va spune la schimb că cei ce îndrăgesc obiectele vechi sînt niște prieteni ai muzeeului și că rațiunea lor de a fi este generozitatea. El însuși se gîndește să doneze peste mielei unui muzeu tot ce a adunat. Nu se gîndește la celebritate, ci mai ales la viața obiectelor din colecție, ce se cere întreținută de către alții, continuată, revărsată în drepturile ei firești. Se gîndește binecitez că unul din cei patru copii ai săi va prelua cîndva această pasture. S-ar bucura să fie așa, dar nu dorește să impună nîc. Din

cîndă cu pasiunea ta. Tîm legătură apoc — anticariatul și conștințele din zone apropiate: frecvența cererii și cluburi ale colecționarilor, adevărata cencărie culturală, unde permanent ai ce învîta. Primesc scrisori din toată țara, cu propuneri și soluții de colaborare de la oameni cu preocupări similare. Afectiunea și încurajarea de care te bucuri cîndă sînt emoționante. Fără dragoste celor din jur nu-ai putea face aproape nimic. Important e să nu te consideri singular. Ar fi o eroare cumplită. Tot ce realizezi e prin și pentru alții. De aceea îți admir pe Virgil Gromăzeșcu, zugrav la C.U.G. Iasi, și posesor al celei mai mari colecții particulare de documente eminescane. O spun cu o invidie fraternală și nu cred că există român care să nu viseze și să nu păstreze cu sfîntenie asemenea piese. Personal, le-aș revădea în fiecare zi. As mai amînti colecția lui Iona Rus din Lăneștele, Bistrița-Năsăud, a lui Todor Hârș din Arboare, a lui Valeriu Vaidă din Tirgu Mures sau a lui Nicolae Popa din Tirpești Neamț. Cunoașc doar parțial pe cele ale lui Constantin Orghidan, Apostol Apostolide, Anastase Simu, Octav Luchian, Bardu și Alexandru Săstineanu, George Oprescu etc. Acestia și mulți alții au făcut și continuă să facă imense servicii culturii noastre naționale. Colecționarul nu este un evadator. El este administratorul acestuia. Vocatia lui constă în a descoperi frumuseți și valori uitate.”

În ciuda molcoliei sale mol-dane, tîndr operator chimist Ion Cărnă este un temperament dinamic. Mereu are cîte ceva de făcut și nu credem ca oreadată în viața lui să se fi plictisit. Cunoaștințele lui mai bine, te și întrebă cînd gîdește el timp pentru toate. Lucrarea în schimb, se învîrtă de cît patru copii ai săi, scrie și publică poezii, participă la expoziții (asa cum a fost cea de înregistrarea sunetului), își completează colecțiile, citește foarte mult istorie și literatură, citește și toate acestea despre el, ne dăm seama că o urmă de incredibilă plănază asupra grăbitului său portret și te întrebă cum cineva poate găsi timpul necesar pentru a face atîtea lucruri deodată. Sinceră să fim, cînd și după cîteva ore de conversație, nu am reușit să-i descoperim secretul. Preocupările lui Ion Cărnă nu vorbesc însă cu de stăruință. Ele, de fapt, rezumă o biografie, un timp și bîne în orice caz decît am fi reușit noi în noi știu cite cuvinte.

acel punct de vedere, pasiunea se asemănă cu harul poetic. El și așa nu. Important e să-ți descoperi timpul. Ești de pîldă, s-a apropiat de numismatică pe la 10 ani, cînd e găsit în pămînt o carbonă, o monedă emisă de către Ecaterina a II-a, monedă care avea pe verso stemele Moldovei și țării Românești alăurate, desi actual Unirii nu se impînșise încă. Intenția cercetărilor, a descoperit că sateții luiu prețioasele monede drept „naștrii”. Lucrări de ni-că. Multe s-a-au pierdut. Îl te-a strîns și l-a păstrat. În general, oamenii prețioase doar nou. Obiectele vechi (călămări, cărți poștale, stime etc.) mai mult îi încurcă. Depozitarea lor e laudă ca un semn de bătrînețe. Datorită unor pasiuni care acum este și Ion Cărnă aceste lucruri mai există și astăzi. Nu oricine e în stare de așa ceva. Pasiunea nu se jormăzează într-o noapte. O colecție crește și se dezvoltă în timp și neveduți ca un arbore... „Mai greu e la început. Cu timpul, făcîndu-te cunoscut, interviu prietenii, colegii sau simplii admiratori, oamenii care îți dauieșc un obiect, începînd prin asta să se contopească fie și pentru o se-

SORIN PREDĂ

Copii frumoși și sănătoși pentru vigoarea și tinerețea patriei

O femeie înaltă, subțire. Fire argintii îi țes în jurul frunții un văl de rouă. Machiajul discret, cu gust. Halat impecabil. Este colecționera și întreprinzătoarea din București. Se numește Maria Popescu și are 32 de ani. Și mai ales, asta mai presus de toate, are cinci copii ca tot atîtea raze de soare care îi luminează viața. Le-a cunoscut pe toți în București, de la începutul anilor 60, cînd a început să lucreze la IMGB la un bui. „Am avut noroc — zice Maria Popescu — la 18 ani m-am căsătorit cu un om minunat. Se spune că e rîscău și face la o vîrstă atît de fragedă asemenea peji decîtă. Eu însă, repet, am avut noroc de un sot bun, harnic și fără defecte pe care alte soții trebuie să le treacă cu vederea. Nicolae al meu este din comuna Ciprian Porumbescu, județul Suceava. A crescut într-o familie cu opt copii și a fost educat de mic să nu fie egoist, să dea atît cît poate fără să stea să cîntărească în ce fel și cît dă celălalt. La un an după căsătorie, a venit în casa noastră Marian, băștîn cel mai mare care acum are 13 ani. Imediat după el a urmat Mariana. Sigur, amînoi au fost primii cu bucurie, orice femeie își dorește să aibă un băștîn și o fată. Ei, uși mai străbuna din nas, ziceau că prea ne-am grăbit, ar fi trebuit mai întîi să ne saturăm de distracție, să agonisim ceva avere și abia după aceea să ne sprucăm să

aducem pe lume copii. Asta e o prostie. Adevărul e că și mama a avut un suc atunci cînd, la doi ani după Mariana, am născut pe Nicolae. Noroc că am doi doi frați la părinți și ai mei nu-și prea puteau imagina cum e și mai mulți copii. În prima zi nici n-a vrut s-a vadă pe Nicoleta. Nu s-a trebură însă pînă să prîndă drag și de ea. Pe cei mai mici, Adriana de trei ani și Liliana de doi ani, îi iubesc atît de mult încît abia o pot despărți de ei peste ziua, cînd are și ea destule treburi.

avea mai mult de lucru fiindcă nu acceptă ajutorul copiilor decît atunci cînd au toate lecțiile terminate. Și după terminarea lecțiilor, îi se mai curvine și lor pușcă joacă de, cere mai pușcă decît altora, dar în orice caz nu sînt frustrați de acest drept al lor. Poate că ei nu-și pot satisface chiar toate aspirațiile așa cum o fac copiii singuri la părinți, poate că felul de cozonac împărțit în atîtea părți este ceva mai subțire, poate că numărul jucărilor este ceva

de mulți bani ar costa. — Îmi mărturisesc Maria Popescu — nu are pentru mine valoarea micilor daruri pe care mi le pregătesc ei de 8 Martie sau de ziua mea. Întrebată de cînd are atît de frumoasă ca aceea pe care mi-o cumpără ei din bănușii economisite cu prețul renunțării la o înghețată sau la o pușcă de bomboane. O privesc și îi citeșc în ochi o umbră de regret că nu le poate oferi copiii tot ce-și visează ei din lîmă și din stele. Na știe că nici cel mai mare nărab al lumii nu poate să le ofere ceea ce le-a oferit ea: viață, adică totul. Nu se gîndește la nopțile lungi de veghe lîngă pătrîntul unei dîntre cei cinci pușci care, ca orice copil, au făcut și ei pojarul, amigdalita, viroză și cîte mai sînt bolile copilăriei. Nu se gîndește de cite ori a renunțat să-și cumpere o rochie pe care și-o dorea în favoarea hîmănelor pentru cei mici. Toate acestea sînt lucruri firești, ca și munca de fiecare zi. Cînd măi are timp să asculte o muzică, să citească o carte? Zîmbeste. „Noaptea tirziu, după ce am reușit, în sfîrșit, să-l culc pe toți, ies și mă așez în pragul ușii să mă odihnesc puțin. Dar și atunci mă străduiesc în cap „muzică” lor. Și în fond există vreo muzică mai frumoasă decît aceasta?” Recunoșc: nu există.

G. COCENESCU

Cinci raze de soare

Pînă acum am locuit în aceeași curte cu părinții mei. De curînd am primit un apartament cu patru camere și va trebui să ne mutăm. Cred că vor susține destul de greu despărțirea, ca și noi, de cei mai mici, Adriana de trei ani și Liliana de doi ani, îi iubesc atît de mult încît abia o pot despărți de ei peste ziua, cînd are și ea destule treburi.

Din multitudinea de modele vă recomandăm:

Dormitoare: ANCORA, MĂLINA, PRIMA.

Camere de zi, camere de tineret și sufragerii (executate într-o gamă largă de modele, cu ornamente florale): PRIMA, AURICA, ADRIANA, PINTEA.

Bucătării (executate din materiale lavabile permițînd o întreținere ușoară): FLORA, ȚĂRANCUȚA.

Garnituri de hol: (executate în sisteme constructive ce permit extensia canapelelor).

Magazinele de specialitate ale comerțului de stat vă oferă și piese separate de mobilier: cuie de hol, dulăpioare pentru baie, dulăpioare pentru depozitarea încălțămintei, scaune pliante, rafturi pentru cămări.

PENTRU APARTAMENTUL DV.!

pentru apartamentul dv.

PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET

Unități turistice și prestatoare de servicii la Slănic-Prahova

Renunțată din cele mai vechi timpuri, datarea ei extinzător de sare, localitatea Slănic-Prahova, situată la 40 kilometri de Ploiești, într-o zonă de un pitoresc aparte, a devenit tot mai solicitată și pentru înșiruirea cămărașii oamenilor muncii. Baza de tratament de aici este recomandată în afecțiunile de astm bronșic și reumatism.

La dispoziția oamenilor muncii din oraș-stațiune și a oaspetilor săi s-a aflat de la presedintele cooperativei de producție, achiziții și desfășurare a mărfurilor, Mariana Păiașu — se află 40 de unități de diverse profiluri, printre care o cantină-restaurant, o secție de răcoritoare, un laborator de cofetărie, o secție de prestări servicii. De asemenea, există un complex turistic cu spații de cazare în camere confortabile.

Rezultatele bune obținute pînă acum de lucrătorii celor 40 de unități cooperatiste îndreptăcesc încrederea că și în viitor ei se vor preocupa cu sporită atenție de asigurarea unei aprovizionări bune a populației și a turiștilor, oaspeții ai stațiunii.

TELEGRAMME

Domnul NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Am primit mesajul pe care mi l-ați adresat cu prilejul Zilei naționale a Regelui Arabiei Saudite...

FAHD IBN ABDUL AZIZ AL-SAUD

Tovarășul Constantin Dascălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România...

AGENDA

Miercuri, la Ambasada Uniunii Sovietice din București, a avut loc o conferință de presă...

Ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România, general-colonel Vasile Milea...

Prilejul Zilei Armatei Populare Ungare...

Atașatul militar și aero al R.P. Ungare la București, colonel-tenent Colonelul Sándor Aradi...

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Federale Nigeria...

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ — EXEMPLAR DESFĂȘURATĂ

Ritmuri înalte de recoltare

Începând cu 16 septembrie, după cum ne informăm la Inspectoratul școlar județean Galați...

Despre cum se desfășoară activitatea de recoltare, aflăm de la directoarele întreprinderii...

Începutul lunii viitoare. Toate aceste lucrări, departe de a le fi enumerate în totalitate...

CRISTIAN POPESCU

Viață împlinită

(Urmare din pag. 1)

pentru aparajul electric și instalajii din Titu, iată cum marea poveste a vieții lui deschide reportajul meu...

O stradă cu miros de casă nouă

(Urmare din pag. 1)

Căldrășilor, deși poate a visat la asta tot timpul, nu avea un specific arhitectural...

În oraș cu blocuri. Construcțiile au continuat și în prezent. De aceea, despre Calea Căldrășilor putem spune că este un veritabil ansamblu arhitectural...

CRISTIAN POPESCU

azi INFORMATII NOTE SAH FILATELIE UMOR INSEMNARI MUZICA JOCURI PEPIGRAME

Pe cîțiva quadrați

Dimbovița. În cadrul „Săptămîni record în producție și calitate”...

Întrebări pentru

COMPOZITORUL CORNEL MERARU

Cornel Meraru sinteză cunoscută ca un original compozitor și orchestrator al muzicii noastre ușoare...

Foto-album

Pe-un pictor de plăcuță. Foto: DUMITRU DRINOVAN

SĂRBĂTOAREA PRIVIRII

Simplificînd cumva, se poate spune în viața unui artist fotograf sintoză...

SORIN P.

SPORT

Jocurile Olimpice de vară '88

Daniel Dumitrescu — virtual medaliat în turneul olimpic de box

Caicaciștii, canoștii și luptătorii noștri — pe podiumul spre medalii

În stערurile de finală ale turneului olimpic de box, în limitele categoriei pană, pugilistul român Daniel Dumitrescu...

canoe simplu — Aurel Macareanu, canoist român, a realizat un nou record mondial în această probă...

Pe locul trei s-a situat brazilianul Robson Silva — 20'09"/100...

Au început întrecerile competiției olimpice de lupte libere, cei doi sportivi români prezenți în concurs obținând victorii...

În competiția olimpică de lupte libere la categoria 100 kg, sportivul român Vasile Pusca...

După o zi de repaus, miercuri au fost reluate întrecerile de atletism, proba vedetă a zilei fiind finala masculină de 200 m...

FOTBAL VIII. Runda „europeilor”

Dinamo și Steaua — succese scontate pe teren propriu

Duminică — restul jocurilor din cadrul etapei

VICTORIA A ÎNVINS LA GALAȚI!

Ieri după-amiază, semi-etapă în Divizia A de fotbal, altfel spus, o rundă a echipelor noastre continentale...

Pe stadionul din Șos. Ștefan cel Mare, Dinamo a abordat înclinarea cu „specie roșii” din Cluj-Napoca...

Pe stadionul din Ghencea, lucrurile au stat exact... înters, în seara de sîmbătă...

OȘTELEU. VICTORIA BUCUREȘTI 0-2 (0-1). Oșteleu au câștigat prin golurile înscrite de Damaschin I. (min. 9) și Borali (min. 74)...

STEUA — F.C. INTER SIBIU 4-2 (3-1). Au marcat Hagl (min. 8, 25 și 88), urmatele două din lovituri de la 11 m...

CELIALESE. VICTORIA BUCUREȘTI 0-2 (0-1). Oșteleu au câștigat prin golurile înscrite de Damaschin I. (min. 9) și Borali (min. 74)...

DINAMO — UNIVERSITATEA CLUJ-NAPOCA 4-1 (1-1). Au înscris Vălcovici (min. 23 și 60), ambele din penaltii...

Celelalte șase partide ale etapei sînt programate duminică, 2 octombrie.

AL. HORIA

TELEX OLIMPIC

Portughezei Rosa Mota, merituosă învingătoare în proba de maraton, s-a pendărit pe viața în caserile tururelor celor care vor mai fi depistați...

TELEX OLIMPIC

În cadrul probei de heptathlon, americanca Jackie Joyner a realizat un nou record mondial în această probă...

CINTEC TINĂR

Concursul Interjudețean de Interpretare a muzicii populare românești „Căldrășii — pămint de aur”...

În recitaluri bine primite de public au apărut Laura Lăvric, George Turda, Achim Nicola, Maria Butnar, Nicolae Rotaru și Elena Roson...

MINERALE

Table with 10 columns and 10 rows, containing numbers 1-10 in the first row and various symbols in the rest.

ORIZONTAL: 1) Jumătate acid, 7) Roșă crupă și grăunțe — Zemos — Pe jumătate încoarsă — Pă-tate încoarsă — 8) Mini... pe porții...

NICOLAE NICOLAE

Rubrică realizată de LUMINIȚA ROȘCA

